

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามระบบการควบคุมภายในกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา : กรณีศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามระบบการควบคุมภายในกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ และเพื่อทราบความเหมือนและแตกต่างกันของสองระบบอันจะเป็นแนวทางไปปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการศึกษาแบบฟอร์มการดำเนินงานของทั้งสองระบบ โดยระบบการควบคุมภายในจัดทำโดยคณะทำงานวางระบบการควบคุมภายในของคณะบริหารธุรกิจตามแนวทางของ COSO ส่วนระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นระบบที่กำหนดโดยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และดำเนินการ โดยคณะกรรมการชุดต่างๆ

การศึกษาเปรียบเทียบโดยวิเคราะห์เพื่อระบุกิจกรรมของทั้งสองระบบว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันจากการศึกษาพบว่า ระบบการควบคุมภายในของคณะบริหารธุรกิจได้มีการวางระบบการปฏิบัติงานที่ครอบคลุมถึงการปฏิบัติงานตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้หลักในการการบริหารเชิงคุณภาพรวม (Total Quality Management –TQM) ซึ่งเน้นการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องโดยระบบ PDCA (Plan-Do-Check-Act) ระบบการควบคุมภายในมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงาน โดยการให้ทรัพยากรทุกประเภทให้มีประสิทธิภาพโดยประหยัด ได้ผลคุ้มค่า และบรรลุตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ โดยถูกต้องตามระเบียบราชการ การจัดทำรายงานทางการเงินเป็นไปอย่างถูกต้อง เชื่อถือได้ ทันเวลา ส่วนระบบการประกันคุณภาพการศึกษาคณะบริหารธุรกิจมี

วัตถุประสงค์ เพื่อสร้างความพึงพอใจ (Satisfaction) และความมั่นใจ (Confidence) ให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) โดยมีแนวทางการปฏิบัติทั้งหมด ของระบบการควบคุมภายในมีจำนวน 117 รายการ การประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 149 รายการ เมื่อเปรียบเทียบกับแล้วมีแนวทางการปฏิบัติที่เหมือนกันของทั้งสองระบบมีจำนวน 31 รายการ คิดเป็นร้อยละ 26.50 ของระบบการควบคุมภายใน และ ร้อยละ 20.80 ของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาคิด และมีแนวปฏิบัติ ที่มีความคล้ายคลึงกันซึ่งมีวัตถุประสงค์เหมือนกันแต่กิจกรรมต่างกันโดยระบบการควบคุมภายในมีจำนวน 47 รายการคิดเป็นร้อยละ 40.17 ส่วนระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 117 รายการ คิดเป็น ร้อยละ 78.52 ส่วนแนวทางการปฏิบัติที่แตกต่างกัน ตามระบบการควบคุมภายในมีจำนวน 39 รายการคิดเป็นร้อยละ 33.33 ตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 1 รายการ คิดเป็นร้อยละ 0.68

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้กำหนดตัวชี้วัดด้านการควบคุมภายในของคณะบริหารธุรกิจจากแนวปฏิบัติการควบคุมภายใน โดยมีดัชนีวัดผลการปฏิบัติงานทั้งสิ้นของระบบการควบคุมภายในมีจำนวน 81 ดัชนีวัดผล เมื่อเปรียบเทียบกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 56 ตัวบ่งชี้ที่มีความเหมือนกันของทั้งสองระบบจำนวน 36 ดัชนีวัดผล เมื่อเทียบเป็นสัดส่วนตามการควบคุมภายในคิดเป็นร้อยละ 44.44 ส่วนระบบการประกันคุณภาพการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 64.29 ส่วนตัวชี้วัดที่มีความคล้ายคลึงกันระบบการควบคุมภายในมีจำนวน 6 ดัชนีวัดผลคิดเป็นร้อยละ 7.41 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 3 ตัวบ่งชี้คุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 5.36 ในส่วนที่แตกต่างกัน ตามระบบการควบคุมภายในมีจำนวน 39 ดัชนีวัดผล คิดเป็นร้อยละ 48.15 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีจำนวน 17 ตัวบ่งชี้คุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 30.35

การศึกษาเปรียบเทียบทั้งแนวปฏิบัติและตัวชี้วัดของทั้งสองระบบทำให้ทราบถึงแนวปฏิบัติที่เหมือนกันคณะบริหารธุรกิจและผู้เกี่ยวข้องควรจะนำไปปรับใช้โดยสร้างระบบงานเพื่อให้แนวปฏิบัติเป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

The objective of this study “A Comparative Study of the Performance of the Internal Control System and the Quality Assurance System: A Case Study of the Faculty of Business Administration, Chiang Mai University” is to compare the performance of the Faculty of Business Administration according to the internal control system and the quality assurance system, and to find out similarities and differences of both systems in order to be a guideline for having consistent and efficient performance.

The data was collected by conducting an interview and studying performance forms of both systems. The study showed that the internal control committee of the Faculty of Business Administration laid down the internal control system under the guideline of COSO. For the quality assurance system, it was a system which was appointed by Chiang Mai University and handled by each committee.

The comparative study was analyzed in order to indicate activities of both systems whether it was consistent with or different from each other. It was found that the internal control system of the Faculty of Business Administration had been set its performance system inclusive of the performance in accordance to the quality assurance system by using Total Quality Management (TQM) principle. TQM was a principle which emphasised on continuous

improvement by using PDCA (Plan-Do-Check-Act). The internal control system aimed to create a worthwhile performance which used all resources economically, and accomplished the objective, in along with the government regulations. The Financial report was correct, reliable and in time. For the quality assurance, it aimed to create satisfaction and confidence to stakeholders. The total guideline of an internal control system was 117 items. For a quality assurance system, there was 149 items. Comparatively, there was 31 similar guidelines from both system. It was 26.50% of an internal control system, and 20.80% of an quality assurance system. For similar guidelines and objectives but different activities, the internal control system had 47 items or 40.17%, but the quality assurance system had 117 items or 78.52%. For different guidelines, the internal control system had 39 items or 33.33%, but the quality assurance had 1 item or 0.68%.

This study was determined internal control indicator of the Faculty of Business Administration from internal control guideline. The total indicator of the internal control system was 81 indicators. Comparative, the quality assurance had 56 indicators. For both systems, there was 36 similar indicator or 44.44% of internal control system and 64.29% of quality assurance system. For both system, there was 6 indicators or 7.41% which were similar to those in internal control system. For quality assurance system, there was 3 indicators or 5.36%. For different indicator, internal control system had 39 indicators or 48.15%, while quality assurance had 17 indicators or 30.35%

The comparative study in both performance guideline and indicator of both system showed the similar performance guideline of the faculty of Business Administration. Besides, related people should use this study as a guideline for creating a consistent work structure to follow the same direction and have more efficient performance.